

Решение № 60558

Номер 60558

Година 12.10.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 11.09

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Петър Маргаритов

Административно наказателно дело

номер

20205440200251

по описа за

2020

година

Настоящото производство се развива по реда на чл. 59 и следващи от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. Д. срещу наказателно постановление номер СМ-*/04.05.2020г , издадено от арх. * - заместник-началник на Д.-Г.С. , с което е наложена глоба в размер на 1000 лева на основание чл. 232 ал.1 т.2 от ЗУТ.

В жалбата е посочено че не е допуснато вмененото нарушение, като е получено писмено становище от ***, че в конкретния случай не е необходимо предварително разрешение от министъра на МРРБ.

В съдебно заседание въззиваемият изпраща представител в лицето на юр.* , като се поддържа издаденото наказателно постановление.Излага доводи, че за всяко едно разрешително за строеж се изисква предварителното съгласие по реда на чл. 96 ал.4 от ЗУТ , като от страна на наказаното лице не е спазена тази процедура.

Жалбоподателят се явява лично и с адв.* , като се поддържа жалбата.Излагат се доводи, че в конкретния случай е налице заварен строеж , тъй като основите на същия гараж са положени преди 20 години. Посочено е, че с оглед становищата на * и инж.* не е било необходимо предварително разрешение от министъра на МРРБ.

След като се запозна с приобщените доказателства , съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят арх.Д. Д. заема длъжността Г.А. на О. С. .

На 06.11.2019г арх.Д. издал разрешение за строеж с номер * , касаещо строеж на гараж , намиращ се в * , кв ***по плана на Г.С. Това разрешение за строеж е издадено въз основа на подадено заявление от * и * от 08.11.2019г, като в хода преди издаването на разрешението за строеж не било изискано предварително съгласие на министъра на регионалното развитие и благоустройството, съгласно чл. 96 ал.4 т.3 от ЗУТ.

Преди издаването на разрешението за строеж е изготвено писмо от * от 03.06.2019г, адресирано до Г.А. на О. С..В това становище е посочено, че във връзка с инвестиционното намерение за строителство на гараж, **попадащ в свлачище ***, е изградена жилищна сграда въз основа на одобрен проект, включващ и два гаража.Издаденото разрешително за строеж от 1997г не е предхождано от предварително съгласие на МРРБ, съгласно законите изисквания към този период от време.В писмото е посочено , че за установяване годността на основите

на гаражите е необходимо предоставяне на становище от инженер конструктор, с цел установяването на реалното състояние на конструкцията.

Издаденото разрешително за строеж № ***/06.11.2019г е изпратено на ***. на 12.11.2019г.

На 18.11.2019г е извършена проверка от свидетеля П., като същият установил ,че разрешението за строеж от 06.11.2019г е издадено, без да е изискано предварително съгласие от министъра на МРРБ, като обектът попадал в свлачищен район.За това обстоятелство е съставен констативен протокол от 18.11.2019г.

На 23.01.2020г е съставен АУАН срещу Д.Д. в отсъствие на нарушителя ,като преди това е изпратена покана за съставяне на АУАН .С акта е предявено административно нарушение по чл. 96 ал.4 т.3 от ЗУТ във връзка с чл. 148 ал.2 от ЗУТ.Посочено е , че арх.Д. е издал посочено разрешение за строеж за посочен гараж попадащ в свлачищен район, без предварително съгласие от министъра на МРРБ и нарушението е извършено на 06.11.2019г.

Съставеният АУАН е връчен на Д.Д. , като същият депозирал писмено възражение .Във възражението е посочено ,че е изискано становище от *** ,като от съдържанието становището следвало , че подобно съгласуване не е нужно.Изложени са доводи, че случая не се касае за нов строеж ,тъй като основите на гаража били положени през 1997г и строежът не бил реализиран в законовия срок.Поради това е посочено ,че нормата на чл. 96 ал.4 т.3 от ЗУТ не е приложима, като алтернативно е поискано прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган възприел изложената в акта фактическа и правна обстановка и наложил глоба в размер на 1000 лева на основание чл. 232 ал.1 т.2 от ЗУТ.

По делото не е спорно ,че преди издаване на разрешението за строеж от 06.11.2019г не е изискано предварително съгласие от министъра на МРРБ, съгласно чл. 96 ал.4 т.3 от ЗУТ.

По делото не е спорно ,че въпросният поземлен имот, в който е предвидено изграждането на гараж, попада в свлачищен район ***.Това е удостоверено и в изготвеното писмо на МРРБ от 15.01.2020г , включително и в писмото от *** от 03.06.2019г.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима , като разгледана по същество **е неоснователна** , предвид на следното:

Разпоредбата на чл. 148 ал.1 т.2 от ЗУТ предвижда ,че разрешение за строеж се издава от главния А. на общината.

Нормата на чл. 96 ал.4 т.3 от ЗУТ предвижда ,че строителни и монтажни работи, за които се изисква издаване на разрешение за строеж, се разрешават в свлачищни райони след предварително съгласие на министъра на регионалното развитие и благоустройството,**което се вписва в разрешението за строеж.**

Предварителното съгласие по смисъла на [чл. 96, ал. 4 от ЗУТ](#) е самостоятелен административен акт, като без наличието на такъв акт **не е допустимо** издаване на разрешение за строеж.Санкционната норма на чл. 232 ал.1 т.2 от ЗУТ предвижда, че на длъжностно лице се налага глоба от * до 5000 лв, ако издаде строителни книжа в нарушение на този закон.

По делото се установи , че арх.Д. притежава качеството на длъжностно лице/Г.А. на О. С./ , като същият е издал разрешение за строеж № ***/06.11.2019г без да е изискано предварителното съгласие на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Разрешението за строеж касае обект, попадащ в свлачищен район "****", като преди издаването на разрешението за строеж е следвало да бъде получено предварителното съгласие от министъра на МРРБ .

Поради изложеното Д.Д. **е осъществил** на 06.11.2019г състав на административно нарушение по чл. 148ал.1 т.2 от ЗУТ във връзка с чл. 96 ал.4 т.3 от ЗУТ във връзка с чл. 232 ал.1 т.2 от ЗУТ.

Съдът не кредитира твърденията в жалбата, че арх.Д. е бил подведен от становището на ***.Във въпросното становище не е посочено ясно и недвусмислено ,че за въпросния обект /гараж/ не е нужно спазване на процедурата по чл. 96 ал.4 т.3 от ЗУТ.

В конкретния случай не следва да се обсъждат доводите за наличие на „заварен строеж“. Предходно издаденото разрешително за строеж е от 1997г и очевидно строителството не е реализирано в предвидените срокове .При това положение е било необходимо издаване на ново разрешително за строеж при спазване на процедурата, регламентирана в нормата на чл. 96 ал.4 т.3 от ЗУТ.

Законосъобразно с НП е наложена предвидената минимална санкция глоба в размер на 1000 лева.

Съдът намира , че извършеното деяние не представлява маловажен случай на административно нарушение.Деянието не се отличава с по - ниска степен на обществена

опасност спрямо други подобни деяния.

Поради това следва да се потвърди издаденото наказателно постановление, като в полза на *** следва да се присъди минималното по размер юр.възнаграждение от 80,00 лева.

Воден от изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление номер СМ-*/04.05.2020г , издадено от арх. *** – заместник-началник на Д.-Г.С. , с което на **Д. В. Д.** ЕГН * е наложена глоба в размер на ***,00 лева на основание чл. 232 ал.1 т.2 от ЗУТ.

ОСЪЖДА Д. В. Д. ЕГН * **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на ***-Г.С. направените разноски в размер на **80,00** лева -юр.възнаграждение .

Препис от решението да се връчи на страните ,като същото подлежи на касационно обжалване пред АС-С. в 14- дневен срок ,считано от връчването му.

СЪДИЯ.....